TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 21. jūlijā *

Lieta C-150/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu, ko *Tribunal de première instance de Bruxelles* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 5. martā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 29. martā, tiesvedībā

Bureau d'intervention et de restitution belge

pret

Beneo-Orafti SA.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], K. Toadere [*C. Toader*], A. Prehala [*A. Prechal*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 19. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Beneo-Orafti SA* vārdā — D. de Kēsters [*D. De Keuster*], *advocaat*, un K. Pičass [*C. Pitschas*], *Rechtsanwalt*,

— Beļģijas valdības vārdā — Ž. K. Allo [*J.-C. Halleux*], pārstāvis, kam palīdz E. Greguārs [*E. Grégoire*] un Ž. Marjani [*J. Mariani*], *avocats*,

— Eiropas Komisijas vārdā — A. Bukē [*A. Bouquet*] un P. Rosi [*P. Rossi*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 17. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 58, 42. lpp.), 2. panta 6. punktu un 3. pantu, Komisijas 2006. gada 27. marta Regulas (EK) Nr. 493/2006, ar ko paredz

pārejas posma pasākumus cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas reformai un groza Regulu (EK) Nr. 1265/2001 un (EK) Nr. 314/2002 (OV L 89, 11. lpp.), 9. pantu, Komisijas 2006. gada 29. jūnija Regulas (EK) Nr. 967/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 318/2006 attiecībā uz cukura produkciju, kura pārsniedz kvotu (OV L 176, 22. lpp.), 4. pantu un Komisijas 2006. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 968/2006, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006 (OV L 176, 32. lpp.), 26. un 27. pantu, kā arī *non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principus.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Bureau d'intervention et de restitution belge* (Beļģijas Intervences un kompensāciju birojs; turpmāk tekstā — "*BIRB*") un *Beneo-Orafti SA* (turpmāk tekstā — "*Beneo-Orafti*") par pārstrukturēšanas atbalsta atmaksu, no vienas puses, un ārpuskvotas produkcijas maksājuma samaksu, no otras puses.

Atbilstošās tiesību normas

Tirgu kopīgā organizācija cukura nozarē

3 Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (OV L 58, 1. lpp.) 1. panta ar nosaukumu "Darbības joma" 2. punktā ir paredzēts:

"Visiem 1. punktā minētiem produktiem tirdzniecības gads sākas 1. oktobrī un beidzas nākamā gada 30. septembrī.

Tomēr 2006./2007. gada tirdzniecības gads sākas 2006. gada 1. jūlijā un beidzas 2007. gada 30. septembrī."

4 Šīs regulas 7. pantā ar nosaukumu "Kvotu piešķiršana" ir noteikts:

"1. Cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanas kvotas valsts vai reģiona līmenī ir noteiktas III pielikumā.

2. Dalībvalstis piešķir kvotas katram cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumam, kas ir reģistrēts tās teritorijā un atzīts saskaņā ar 17. pantu.

[..]"

5 Minētās regulas 3. nodaļā ar nosaukumu "Ārpuskvotu produkcija" ir 12.–15. pants.

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 318/2006 12. panta ar nosaukumu "Piemērošanas joma" noteikumiem:

"Tirdzniecības gadā saražotā cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa daudzumu, kas pārsniedz 7. pantā minēto kvotu, var:

a) izlietot konkrētu produktu pārstrādei, kā minēts 13. pantā,

b) pārnest uz nākamo tirdzniecības gadu kā kvotu produkciju saskaņā ar 14. pantu,

c) izmantot īpašam piegādes režīmam attālākajiem reģioniem [..],

vai

d) eksportēt atbilstīgi daudzumam, kas noteikts saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru, ievērojot saistības, kas izriet no atbilstīgi Līguma 300. pantam noslēgtajiem nolīgumiem.

Pārējiem daudzumiem piemēro pārpalikuma maksājumu, kas minēts 15. pantā."

7 Regulas Nr. 318/2006 15. pantā ar nosaukumu "Pārpalikuma maksājums" ir paredzēts:

"1. Pārpalikuma maksājumu piemēro daudzumiem, kas atbilst:

a) konkrētā tirdzniecības gadā saražotam pārpalikuma cukuram, pārpalikuma izoglikozei un pārpalikuma inulīna sīrupam, izņemot daudzumus, kas pārnesti uz nākamo tirdzniecības gadu [..], vai 12. panta c) un d) punktā minētos daudzumus;

[..]

2. Pārpalikuma maksājumu nosaka [..] pietiekami augstā līmenī, lai novērstu 1. punktā minēto daudzumu uzkrāšanos.

[..]"

8 Regulas Nr. 493/2006 preambulas desmitajā apsvērumā ir noteikts:

"Regulas [..] Nr. 318/2006 1. panta 2. punktā ir noteikts, ka tirdzniecības gads sākas 1. oktobrī un beidzas 30. septembrī. Tomēr 2005./2006. tirdzniecības gads, kā to paredz [Padomes 2001. gada 19. jūnija] Regula (EK) Nr. 1260/2001 [par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.)], beidzas 2006. gada 30. jūnijā. Tāpēc ir noteikts, ka 2006./2007. tirdzniecības gads sākas 2006. gada 1. jūlijā un beidzas 2007. gada 30. septembrī, un tādējādi tā ilgums ir 15 mēneši. Tā kā līdz šim kvotas un ierastos rafinēšanas apjomus noteica un arī pēc šā tirdzniecības gada tos piemēros 12 mēnešus ilgiem tirdzniecības gadiem attiecībā uz 12 mēnešu ilgu laikposmu, ir jāņem vērā trīs papildu mēneši un jāparedz kvotu un rafinēšanas apjomu palielinājums, lai nodrošinātu to atbilstību iepriekšējo un turpmāko tirdzniecības gadu kvotām un rafinēšanas ierastajiem apjomiem. Šīm pārejas posma kvotām ir jāattiecas uz cukura ražošanu no 2006./2007. gada sākuma, ko iegūst no cukurbietēm, kuras iesētas pirms 2006. gada 1. janvāra."

9 Regulas Nr. 493/2006 9. panta ar nosaukumu "Pārejas posma kvotas" 3. un 4. punktā ir paredzēts:

"3. Dalībvalstīm 2006./2007. tirdzniecības gadam piešķir pārejas posma inulīna sīrupa kvotu 80 180 tonnas sausnas, ko izsaka baltā cukura/izoglikozes ekvivalentā, saskaņā ar II pielikuma C daļā sniegto sadalījumu.

4. Pārejas posma kvotām, kas paredzētas 1., 2. un 3. punktā:

a) nepiemēro pagaidu restrukturizācijas maksājumu, kas paredzēts Regulas [..] Nr. 320/2006 11. panta 2. punktā;

b) nevar piešķirt atbalstu, kas paredzēts Regulā [..] Nr. 320/2006."

10 Regulas Nr. 967/2006 3. panta ar nosaukumu "Apjoms" 1. punktā ir noteikts:

"Regulas [..] Nr. 318/2006 15. pantā minētais pārpalikuma maksājums ir noteikts EUR 500 par tonnu."

11 Regulas Nr. 967/2006 4. panta ar nosaukumu "Pārpalikums, par kuru jāmaksā" 1. punktā ir noteikts:

"Maksājumu iekasē no ražotāja par produkciju, ko tas saražojis, pārsniedzot savu ražošanas kvotu par attiecīgu tirdzniecības gadu.

Tomēr maksājumu neiekasē par šā panta 1. punktā minētajiem daudzumiem, kas ir:

a) piegādāti pārstrādātājam pirms nākamā tirdzniecības gada 30. novembra izlietošanai pielikumā minēto produktu ražošanā;

b) pārnesti uz nākamo tirdzniecības gadu saskaņā ar Regulas [..] Nr. 318/2006 14. pantu un — cukura gadījumā — ražotāja uzglabāti līdz attiecīgā tirdzniecības gada pēdējai dienai;

c) līdz nākamā tirdzniecības gada 31. decembrim piegādāti saskaņā ar [..] īpašo piegādes režīmu attālākajiem reģioniem;

d) eksportēti pirms nākamā tirdzniecības gada 31. decembra saskaņā ar izvešanas atļauju;

e) iznīcināti vai, pirms vēl bija iespējams tos izmantot, bojāti apstākļos, kurus atzīst attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde."

Pagaidu cukura ražošanas pārstrukturēšanas shēma Eiropas Savienībā

12 Regulas Nr. 320/2006 preambulas pirmajā un piektajā apsvērumā ir noteikts:

"(1) Saistībā ar Kopienā un starptautiskajā līmenī notiekošo attīstību Kopienas cukura rūpniecība saskaras ar strukturālām problēmām, kas var nopietni apdraudēt šīs rūpniecības konkurētspēju un pat vispārēju nozares pastāvēšanu. Šīs problēmas nevar efektīvi atrisināt ar tirgus pārvaldības līdzekļiem, kā tas paredzēts cukura kopējā tirgus organizācijā. Lai Kopienas cukura ražošanas un tirdzniecības sistēmu saskaņotu ar starptautiskajām prasībām un nodrošinātu tās turpmāko konkurētspēju, ir jāveic pamatīga restrukturizācija, kas būtiski samazinātu Kopienas nerentablās ražošanas jaudu. Lai to panāktu, kā priekšnosacījums jaunas efektīvas cukura tirgus organizācijas ieviešanai būtu jāizstrādā atsevišķa un autonoma pagaidu shēma Kopienas cukura rūpniecības restrukturizācijai. Atbilstīgi šai shēmai būtu jāsamazina kvotas, ņemot vērā Kopienas cukura rūpniecības, cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu audzētāju un patērētāju likumīgās intereses.

[..]

(5) Lai cukura rūpniecības uzņēmumi ar zemāko produktivitāti atteiktos no savām kvotām, būtu jāievieš nozīmīgs restrukturizācijas ekonomisks stimuls atbilstīga atbalsta veidā. Lai to panāktu, būtu jāizveido restrukturizācijas atbalsts, kas stimulē pārtraukt noteiktā cukura daudzuma ražošanu un atteikties no attiecīgajām kvotām, vienlaikus ļaujot ievērot saistības sociālajā un vides jomā, kuras ir saistītas ar ražošanas pārtraukšanu. Atbalsts būtu izmaksājams četrus tirdzniecības gadus, lai tā samazinātu ražošanu, līdz ir sasniegts vajadzīgais Kopienas tirgus līdzsvars."

13 Saskaņā ar šīs regulas 2. pantu ar nosaukumu "Definīcijas":

"Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

[..]

6) "kvota" ir cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas kvota, kas uzņēmumam piešķirta saskaņā ar Regulas [..] Nr. 318/2006 [..] 7. panta 2. punktu, 8. panta 1. punktu, 9. panta 1. un 2. punktu un 11. pantu."

14 Regulas Nr. 320/2006 3. pantā ar nosaukumu "Restrukturizācijas atbalsts" ir paredzēts:

"1. Uzņēmumam, kas ražo cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu, kam līdz 2006. gada 1. jūlijam bija piešķirta kvota, ir tiesības uz restrukturizācijas atbalstu par katru atteiktās kvotas tonnu, ja tas kādā no 2006./2007., 2007./2008., 2008./2009. un 2009./2010. tirdzniecības gadiem:

[..]

b) atsakās no savām kvotām, kas piešķirtas vienai vai vairākām tā fabrikām, daļēji demontē attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas un neizmanto attiecīgo fabriku atlikušās ražošanas iekārtas to produktu ražošanai, uz kuriem attiecas cukura kopīgā tirgus organizācija,

vai

c) atsakās no savām kvotām, kas piešķirtas vienai vai vairākām tā fabrikām, un neizmanto attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas jēlcukura rafinēšanai.

[..]

5. Ir noteikts šāds restrukturizācijas atbalsts uz tonnu par atteikto kvotu:

[..]

b) 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā:

— 547,50 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gadu,

[..]

c) 1. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā:

— 255,50 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gadu,

[..]."

15 Šīs regulas 5. pantā ar nosaukumu "Lēmuma pieņemšana par restrukturizācijas atbalstu un kontrole" ir noteikts:

"1. Ne vēlāk kā 3. panta 2. punktā minētā iepriekšējā tirdzniecības gada februāra beigās dalībvalstis pieņem lēmumu par restrukturizācijas atbalsta piešķiršanu. Tomēr lēmums par 2006./2007. tirdzniecības gadu ir jāpieņem vēlākais līdz 2006. gada 30. septembrim.

2. Restrukturizācijas atbalstu piešķir, ja dalībvalsts pēc rūpīgas pārbaudes ir secinājusi, ka:

— pieteikumā ir 4. panta 2. punktā minētie elementi;

— restrukturizācijas plānā ir 4. panta 3. punktā minētie elementi;

— restrukturizācijas plānā aprakstītie pasākumi un darbības atbilst attiecīgajiem Kopienas un valsts tiesību aktiem;

un

— restrukturizācijas fondā ir pieejami nepieciešamie finanšu līdzekļi, pamatojoties uz informāciju, kas gūta no Komisijas.

[..]"

16 Minētās regulas 11. pantā ar nosaukumu "Pagaidu restrukturizācijas maksājums" ir noteikts:

"1. Tie uzņēmumi, kuriem piešķirtas kvotas, maksā pagaidu restrukturizācijas maksājumu katrā tirdzniecības gadā par kvotas tonnu.

Par kvotām, kuras, sākot no noteiktā tirdzniecības gada, uzņēmums atbilstīgi 3. panta 1. punktam ir atteicis, šajā tirdzniecības gadā un turpmākajos tirdzniecības gados nemaksā pagaidu restrukturizācijas maksājumu.

2. Cukuram un inulīna sīrupam ir noteikts šāds pagaidu restrukturizācijas maksājums:

— 126,40 EUR par 2006./2007. tirdzniecības gada kvotas tonnu,

[..]."

17 Atbilstoši Regulas Nr. 968/2006 3. pantam ar nosaukumu "Kvotas atteikums":

"Sākot ar tirdzniecības gadu, par kuru saskaņā ar Regulas [..] Nr. 320/2006 3. pantu paziņots par kvotas atteikumu, cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanu un no iepriekšējā tirdzniecības gada pārnesto vai atsaukto cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu saistībā ar attiecīgajām fabrikām nevar uzskatīt par ražošanu saskaņā ar šo kvotu."

18 Regulas Nr. 968/2006 11. panta ar nosaukumu "Grozījumi restrukturizācijas plānā" 1. punktā ir paredzēts:

"Tiklīdz restrukturizācijas atbalsts ir piešķirts, atbalsta saņēmējs veic visus pasākumus, kas sīki izklāstīti apstiprinātajā restrukturizācijas plānā, un ievēro savā restrukturizācijas atbalsta pieteikumā ietvertās saistības."

19 Šīs regulas 26. panta ar nosaukumu "Atlīdzināšana" 1. punktā ir noteikts:

"[..] ja atbalsta saņēmējs nepilda kādu no saistībām vai vairākas saistības, kas noteiktas attiecīgi restrukturizācijas plānā, uzņēmējdarbības plānā vai valsts restrukturizācijas programmā, daļa piešķirtā atbalsta par attiecīgajām saistībām jāatlīdzina, izņemot nepārvaramas varas apstākļus."

20 Saskaņā ar minētās regulas 27. pantu ar nosaukumu "Sodi":

"1. Ja atbalsta saņēmējs nepilda kādu no saistībām vai vairākas saistības, kas noteiktas attiecīgi restrukturizācijas plānā, uzņēmējdarbības plānā vai valsts restrukturizācijas programmā, viņa pienākums ir samaksāt summu, kas atbilst 10 % no summas, kura atlīdzināma saskaņā ar 26. pantu.

[..]

3. Ja neatbilstība ir veikta tīšuprāt vai radusies rupjas nevērības rezultātā, atbalsta saņēmēja pienākums ir samaksāt summu, kas atbilst 30 % no summas, kas atlīdzināma saskaņā ar 26. pantu."

Savienības finanšu interešu aizsardzība

21 Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.) preambulas desmitajā apsvērumā ir noteikts:

"[..] ne tikai saskaņā ar vispārējo taisnīguma principu un proporcionalitātes principu, bet arī pēc principa *ne bis in idem*, ievērojot *acquis communautaire* un šīs regulas spēkā stāšanās brīdī pastāvošos īpašos Kopienas noteikumus, jāpieņem attiecīgi noteikumi, lai novērstu to, ka sakrīt vienām un tām pašām personām par vieniem un tiem pašiem pārkāpumiem uzliktie Kopienas finansiālie sodi un dalībvalsts krimināl sodi."

22 Šīs regulas 1. panta 2. punktā ir noteikts:

""Pārkāpums" nozīmē Kopienas tiesību normas pārkāpumu, ko rada kāda saimnieciskās darbības subjekta rīcība vai nolaidība, kas kaitē vai varētu kaitēt Kopienu budžetam vai to pārvaldītiem budžetiem: mazinot vai zaudējot ienākumus no Kopienu vārdā tieši izveidotajiem pašu resursiem vai veicot nepamatotus izdevumus."

23 Minētās regulas 4. pantā ir paredzēts:

"1. Pārkāpuma gadījumā nelikumīgi iegūtais labums atgūstams:

— uzliekot pienākumu samaksāt vai atmaksāt summas, kas nav samaksātas vai ir nelikumīgi saņemtas,

[..]

4. Šajā pantā paredzētie pasākumi nav uzskatāmi par sodiem."

24 Saskaņā ar šīs pašas regulas 5. panta 1. punktu:

"Par tīšu pārkāpumu vai pārkāpumu nolaidības dēļ var uzlikt šādus administratīvus sodus:

a) administratīvu naudassodu;

b) maksājumu, kas ir lielāks par nelikumīgi iegūtajām vai ieturētajām summām, vajadzības gadījumā pierēķinot procentus; [..]

c) Kopienas noteikumos piešķirta labuma pilnīgu vai daļēju atcelšanu, pat ja saimnieciskās darbības subjekts nelikumīgi iedzīvojies tikai no kādas labuma daļas;

d) labuma uzteikšanu vai atcelšanu uz kādu laiku pēc pārkāpuma izdarīšanas;

e) dalībai Kopienas palīdzības sistēmā vajadzīgā apstiprinājuma vai atzinuma pagaidu atcelšanu;

f) tiesību aktu nosacījumu izpildei paredzētās garantijas vai ķīlas atņemšanu vai nelikumīgi piešķirtas garantijas summas atlīdzināšanu;

g) citus ekonomiskus līdzīga veida un apmēra sodus, kas paredzēti Padomes pieņemtajos nozaru noteikumos, ievērojot attiecīgo nozaru konkrētās prasības un saskaņā ar izpildpilnvarām, ko Padome piešķīrusi Komisijai."

Pamata lietas un prejudiciālie jautājumi

25 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka 2006. gada jūlijā kompetentās Beļģijas iestādes *Beneo-Orafti* par 2006./2007. tirdzniecības gadu piešķīra inulīna sīrupam parasto pamatkvotu 131 330 tonnu apmērā un pārejas posma kvotu 32 833 tonnu apmērā.

26 2006. gada 27. jūlijā *Beneo-Orafti* kompetentajām Beļģijas iestādēm iesniedza pieteikumu pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanai. 2006. gada 18. augustā šīs iestādes atbildēja, ka pieteikums ir uzskatāms par pilnīgu, 2006. gada 18. septembrī tās informēja *Beneo-Orafti* par tā pieteikuma pieņemamību un par to informēja arī Komisiju.

27 2006. gada novembrī kompetentās Beļģijas iestādes informēja *Beneo-Orafti* par to, ka nav iespējams izteikt neapstrīdamu juridisku vērtējumu saistībā ar jautājumu, vai tās vēlme izmantot pārejas posma kvotu ir saderīga ar prasītā pārstrukturēšanas atbalsta saņemšanas nosacījumiem. Tās piedāvāja *Beneo-Orafti* pašai vai kopā ar tām Eiropas Komisijā noskaidrot šo jautājumu.

28 Laikā no 2006. gada 21. novembra līdz 13. decembrim *Beneo-Orafti* saražoja 27 756,986 tonnas inulīna sīrupa.

29 2007. gada 18. janvārī kompetentās Beļģijas iestādes informēja *Beneo-Orafti*, ka tai ir piešķirts atbalsts EUR 59 679 771,50 apmērā.

30 Atbildot uz kompetento Beļģijas iestāžu jautājumiem, Komisija 2007. gada 20. marta vēstulē atbildēja, ka pārejas posma kvotas ir tikai pamatkvotu paplašinājums. Pēc Komisijas ieskatiem, uzņēmums, kurš ir atteicies no pamatkvotas saistībā ar pārstrukturēšanas shēmu, nevar turpināt ražot tikai atbilstoši pārejas posma kvotai.

31 2007. gada 3. aprīlī kompetentās Beļģijas iestādes, līdzīgi kā Komisija 2007. gada 20. marta vēstulē, atbildēja uz jautājumiem, ko 2007. gada 19. februārī tām bija uzdevis *BIRB*.

32 2007. gada 9. jūlijā *BIRB* nosūtīja *Beneo-Orafti* vēstuli, pārņemot tajā Komisijas nostāju un norādot, ka *Beneo-Orafti* ir jāmaksā pārpalikuma maksājums par ārpuskvotas saražoto cukuru EUR 13 878 493 apmērā (27 756,986 tonnas x 500 euro par tonnu), ja vien tā nepamato, ka tomēr ir izpildījusi savas saistības.

33 2007. gada 13. augusta ierakstītā vēstulē *BIRB* pieprasīja *Beneo-Orafti* atmaksāt tam EUR 12 613 468,36, kas atbilst saņemtajam atbalstam, kurš saistīts ar pārejas posma kvotas ietvaros saražoto daudzumu, un summu EUR 3 784 040,51 apmērā, kas atbilst sodam 30 % apjomā no tās summas, kura atlīdzināma saskaņā ar Regulas Nr. 968/2006 26. pantu un 27. panta 3. punktu, jeb kopumā EUR 16 397 508,87.

34 *Beneo-Orafti* pieprasīja arī daļēju atbrīvojumu no bankas garantijas, un *BIRB* to atteica.

35 Ar 2008. gada 21. marta un 25. jūlija pavēstēm *BIRB* vērsās iesniedzējtiesā, lai no *Beneo-Orafti* saņemtu iepriekš minēto summu EUR 16 397 508,87 un EUR 13 878 493 apmērā samaksu.

36 Uzskatīdama, ka tās izskatāmo lietu risinājumam ir vajadzīga Savienības tiesību interpretācija, *Tribunal de première instance de Bruxelles* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai pārejas posma kvotas, kas piešķirtas cukura ražošanas uzņēmumam, pamatojoties uz [Regulas Nr. 493/2006] 9. pantu, ir atbrīvotas no pārstrukturēšanas pagaidu shēmas, kura noteikta ar [Regulu Nr. 320/2006] un [Regulu Nr. 968/2006], ņemot vērā, ka:

a) šīm kvotām nepiemēro pagaidu pārstrukturēšanas maksājumu;

b) tām nepiešķir pārstrukturēšanas atbalstu, un

c) tās nav kvotas [Regulas Nr. 320/2006] izpratnē, kas definētas minētās regulas 2. panta 6. punktā?

2) Pat ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša — vai, ņemot vērā, ka:

a) pārejas posma kvotas piešķir, pamatojoties uz [Regulas Nr. 493/2006] 9. pantu, nevis uz [Regulas Nr. 318/2006] 7. pantu;

b) pārejas posma kvotu piešķiršanas kritēriji atšķiras no parasto pamatkvotu piešķiršanas kritērijiem un

c) pārejas posma kvotas ir pārejas posma pasākumi ar mērķi vienkāršot pāreju no agrākās cukura tirgus shēmas uz jauno Kopienas tirgus shēmu, un tādējādi tās principā ir piemērojamas tikai 2006./2007. tirdzniecības gadā, pārejas posma kvotas ir pilnvērtīgas kvotas, kas nav atkarīgas no parastajām pamatkvotām?

3) Ja atbilde uz kādu no diviem iepriekšējiem jautājumiem (vai uz abiem) ir apstiprinoša — vai cukura ražošanas uzņēmumam, kas ir lūdzis pārstrukturēšanas atbalstu 2006./2007. tirdzniecības gadam saskaņā ar [Regulas Nr. 320/2006] 3. pantu, ir tiesības saņemt pārejas posma kvotu 2006./2007. tirdzniecības gadam saskaņā ar [Regulas Nr. 493/2006] 9. pantu?

4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša — vai piemērotais sods var būt piešķirtā pārstrukturēšanas atbalsta daļas un pārejas posma kvotas piedziņa?

Kā ir jāaprēķina [Regulas Nr. 968/2006] 26. panta 1. punktā paredzētā atlīdzināmā summa un [šīs regulas] 27. pantā paredzētais sods gadījumā, ja cukura ražošanas uzņēmums ir saņēmis pārstrukturēšanas atbalstu (par 2006./2007. tirdzniecības gadu) un ir izmantojis savu pārejas posma kvotu (par kuru nav piešķirts pārstrukturēšanas atbalsts)?

Vai, aprēķinot šo summu un šo sodu, ir jāņem vērā visi vai kāds no šādiem kritērijiem:

a) izmaksas, kas attiecīgajam cukura ražošanas uzņēmumam radušās, demontējot savas ražošanas iekārtas;

b) zaudējumi, kas attiecīgajam cukura ražošanas uzņēmumam nodarīti, tam atsakoties no parastās pamatkvotas;

c) fakts, ka pārejas posma kvota ir tūlītējs un pārejas posma pasākums, kas ļauj ražot vienīgi attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu, bet neattiecas uz citiem tirdzniecības gadiem (izņemot attiecībā uz cukura pārejas posma kvotu), un

d) tas, vai atlīdzināmās summas aprēķins, kurā nav ņemti vērā a) līdz c) apakšpunktā minētie kritēriji, ir samērīguma principa pārkāpums?

5) Neraugoties uz iepriekš minētajiem jautājumiem, kad stājas spēkā saistības, pamatojoties uz pārstrukturēšanas plānu, proti, kad tās kļūst saistošas prasītājam:

a) sākoties tirdzniecības gadam, par kuru prasītājs ir iesniedzis lūgumu attiecībā uz pārstrukturēšanas atbalstu;

b) iesniedzot lūgumu kompetentajai valsts iestādei;

c) tad, kad kompetentā valsts iestāde paziņo, ka lūgums ir atzīts par pilnīgu;

d) tad, kad kompetentā valsts iestāde paziņo, ka lūgums ir atzīts par pieņemamu attiecībā uz pārstrukturēšanas atbalstu, vai

e) tad, kad kompetentā valsts iestāde paziņo par lēmumu piešķirt pārstrukturēšanas atbalstu?

6) Ja atbilde uz [pirmo vai otro jautājumu] (vai uz abiem) ir apstiprinoša — vai cukura ražošanas uzņēmums, kam pārejas posma kvota piešķirta par 2006./2007. tirdzniecības gadu, drīkst izmantot šo kvotu tirdzniecības gada laikā, pat ja šim uzņēmumam, sākot ar 2006./2007. tirdzniecības gadu, ir piešķirts pārstrukturēšanas atbalsts attiecībā uz tā parasto pamatkvotu?

7) Ja atbilde uz [pirmo, otro un sesto] jautājumu [..] ir noliedzoša — vai dalībvalsts kompetentā iestāde gadījumā, ja netiek pildītas pārstrukturēšanas plānā uzņemtās saistības, drīkst kumulatīvi piemērot pārstrukturēšanas atbalsta piedziņu un sodu saskaņā ar [Regulas Nr. 968/2006] 26. un 27. pantu, uzliekot pārpalikumu maksājumu saskaņā ar [Regulas Nr. 967/2006] 4. pantu, vai arī šī kumulatīvā sodu piemērošana ir pretrunā *non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principiem?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

37 Vispirms ir jānorāda, ka pārstrukturēšanas atbalsts, kā izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, *Beneo-Orafti* tika piešķirts saskaņā ar Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Par pirmo līdz trešo un sesto jautājumu

38 Ar savu pirmo līdz trešo un sesto jautājumu, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētais termins "kvota" aptver arī pārejas posma kvotas Regulas Nr. 493/2006 9. panta izpratnē.

39 *Beneo-Orafti* uz tādējādi pārformulētu jautājumu piedāvā atbildēt noliedzoši. Tā uzskata, ka uzņēmuma saistības atteikties no tam piešķirtās kvotas, kas piemērojama cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanai, ko šis uzņēmums ir piešķīris vienai vai vairākām savām fabrikām un kas ir minēta Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā (turpmāk tekstā — "saistības atteikties no kvotas"), attiecas tikai uz kvotām, kas piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 318/2006 7. pantu, izņemot pārejas posma kvotas, kas piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 493/2006 9. pantu. Beļģijas valdība un Komisija savukārt piedāvā uz šo jautājumu atbildēt apstiprinoši.

40 Šajā ziņā ir jānorāda, ka termins "kvota", kas ietverts Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ir definēts šīs pašas regulas 2. panta 6. punktā. Kā pamatoti norāda *Beneo-Orafti*, pēdējās minētās tiesību normas formulējumā ir atsauce tikai uz kvotām, kas piešķirtas saskaņā ar dažādām Regulas Nr. 318/2006 tiesību normām, nevis uz pārejas posma kvotām Regulas Nr. 493/2006 9. panta izpratnē.

41 Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (skat. it īpaši 2010. gada 22. decembra spriedumu lietā C-116/10 *Feltgen* un *Bacino Charter Company*, Krājums, I-14187. lpp., 12. punkts).

42 Tādējādi no Regulas Nr. 493/2006 preambulas desmitā apsvēruma izriet, ka pārejas posma kvotas tika ieviestas, lai 2006./2007. tirdzniecības gadā palielinātu Regulā Nr. 318/2006, it īpaši tās 7. pantā, paredzētās kvotas, jo pēdējās minētās kvotas — tāpat kā iepriekš piemērojamajā tiesiskajā regulējumā, proti, Regulā Nr. 1260/2001, paredzētās kvotas — bija piemērojamas 12 mēnešiem un minētais tirdzniecības gads izņēmuma kārtā sasniedza 15 mēnešus.

43 Ņemot vērā šo pietiekami precīzo Savienības likumdevēja noteikto mērķi vienīgi pielāgot kvotu apjomu 2006./2007. tirdzniecības gada izņēmuma ilgumam, pārejas posma kvotas nevar tikt uzskatītas par atšķirīgām no tām, kuras tās vienkārši palielina, lai sasniegtu minēto mērķi. Kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 62. punktā, šis palielinājums turklāt ir proporcionāls minētā tirdzniecības gada izņēmuma pagarinājumam.

44 Šādos apstākļos, pat ja Regulas Nr. 320/2006 2. panta 6. punktā nav skaidri minētas pārejas posma kvotas, kas turklāt nav iespējams, jo Regula Nr. 493/2006, ar ko tika ieviestas šīs kvotas, tika pieņemta pēc Regulas Nr. 320/2006, termins "kvota", kas ietverts pēdējās minētās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ir jāinterpretē kā tāds, kas aptver arī pārejas posma kvotas.

45 Šī interpretācija ir apstiprināta ar mērķi, ko Savienības likumdevējs bija paredzējis, pieņemot Regulu Nr. 320/2006. Kā izriet tostarp no šīs regulas preambulas pirmā un piektā apsvēruma, šis mērķis ir pārstrukturēt cukura nozari, lai samazinātu nerentablo ražošanas jaudu Savienībā, ieviešot ekonomisku stimulu pārstrukturēšanas atbalsta formā, kas paredzēts uzņēmumiem ar zemāko produktivitāti, lai tie pārtrauktu ražošanu atbilstoši kvotai un atteiktos no attiecīgajām kvotām (šajā ziņā skat. 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-33/08 *Agrana Zucker*, Krājums, I-5035. lpp., 22. punkts).

46 Tomēr, kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 73. punktā, minētais mērķis netiktu ievērots, ja uzņēmumam, kas saņem minēto atbalstu un kam tādēļ ir pienākums atteikties no savām kvotām un nojaukt savas atbilstošās ražošanas iekārtas, būtu ļauts turpināt izmantot šīs pašas iekārtas līdz tirdzniecības gada beigām, lai izmantotu savu pārejas posma kvotu.

47 Interpretāciju, saskaņā ar kuru termins "kvota", kas ietverts Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, aptver arī pārejas posma kvotas, neatspēko tas, ka pārejas posma kvotas — kā apgalvo *Beneo-Orafti* — tiek piešķirtas ar tiesību aktu, kas atšķiras no tā, ar kuru tiek piešķirtas kvotas Regulas Nr. 318/2006 7. panta izpratnē, un ka pirmās minētās kvotas netiek piešķirtas uz vēsturiska pamata, kā pēdējās minētās kvotas.

48 Konkrētāk, nevar konstatēt, ka šie apstākļi kā tādi varētu mainīt pārejas posma kvotu būtību, kāda tā izriet no Savienības likumdevēja, ieviešot šīs kvotas, paredzētā mērķa, kas atgādināts šā sprieduma 42. punktā.

49 Šo pašu interpretāciju neatspēko arī tas, ka saskaņā ar Regulas Nr. 493/2006 9. panta 4. punktu — kā uzsvēra *Beneo-Orafti* — pārejas posma kvotām nav piemērojams pagaidu pārstrukturēšanas maksājums, kas ir paredzēts Regulas Nr. 320/2006 11. panta 2. punktā, un uz tām neattiecas šajā pašā regulā paredzētie atbalsti.

50 Precīzāk, tas, ka Savienības likumdevējs skaidri paredzēja, ka pārejas posma kvotām nav jāietekmē līmenis nedz maksājumiem, nedz ar pagaidu pārstrukturēšanas shēmu saistītiem finansiāliem labumiem, ko attiecīgi veido šie pagaidu maksājumi un šie atbalsti, nenozīmē, ka šis pats likumdevējs pārejas posma kvotas kā tādas būtu paredzējis izslēgt no šīs shēmas piemērošanas jomas. Tieši otrādi — Regulas

Nr. 493/2006 9. panta 4. punktā tā pati Savienības likumdevēja paredzētā izslēgšana drīzāk apstiprina, ka pārejas posma kvotas *a priori* ietilpst šajā piemērošanas jomā.

51 Līdz ar to uz pirmo līdz trešo un sesto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertais termins "kvota" aptver arī pārejas posma kvotas Regulas Nr. 493/2006 9. panta izpratnē.

Par piekto jautājumu

52 Ar savu piekto jautājumu, kas ir jāizskata kā nākamais, iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, kurā datumā tādos apstākļos kā pamata lietā saistības atteikties no kvotas stājas spēkā.

53 *Beneo-Orafti*, kura atsaucas uz Regulas Nr. 968/2006 11. panta 1. punktu, uzskata, ka šis datums ir tas, kurā saņemts kompetentās valsts iestādes paziņojums par pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanu, kas pamata lietā notika 2007. gada 18. janvārī, bet Beļģijas valdība uzskata, ka atbilstošais datums ir tas, kurā sākas tirdzniecības gads, kas 2006./2007. tirdzniecības gada gadījumā bija 2006. gada 1. jūlijs. Savukārt Komisija uzskata, ka saistības atteikties no kvotas stājas spēkā tirdzniecības gada sākumā vai vēlākais datumā, kurā valsts iestādes informē ražotāju par tā pieteikuma pieņemamību un Komisija publicē savu paziņojumu, saskaņā ar kuru ir pieejami līdzekļi. Pamata lietā šis pēdējais minētais datums ir 2006. gada 29. septembris.

54 Ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 968/2006 11. panta 1. punktu, tiklīdz pārstrukturēšanas atbalsts tiek piešķirts, tā saņēmējam ir jāizpilda visi pasākumi, kas detalizēti izklāstīti apstiprinātajā pārstrukturēšanas plānā, un jāievēro saistības, kas iekļautas tā pārstrukturēšanas atbalsta pieteikumā.

55 Pat pieņemot, ka, lasot otrādi, šie paši noteikumi nozīmē, ka pirms atbalsta piešķiršanas saņēmējam nav jāizpilda visi šajā pašā tiesību normā minētie pasākumi un jāievēro visas tajā minētās saistības, tomēr, kā atgādināts šā sprieduma 41. punktā, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi.

56 Šajā ziņā ir jāņem vērā Regulas Nr. 320/2006 5. pants, kas ir veltīts lēmumam par pārstrukturēšanas atbalstu un ar to saistītajām pārbaudēm.

57 Kā izriet no šīs regulas 5. panta 2. punkta, īstenojot šīs pašas regulas 5. panta 1. punktā piešķirtās pilnvaras lemt par pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanu, dalībvalstīm, tiklīdz tās konstatējušas, ka minētajā 5. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, vairs nav nekādas rīcības brīvības, kas tām ļautu nolemt, ka atbalsts netiks piešķirts.

58 Līdz ar to tāds uzņēmums kā *Beneo-Orafti* to, ka tas saņems pārstrukturēšanas atbalstu, spēj uzzināt no brīža, kad tas uzzina par to, ka kompetentās iestādes uzskata, ka ir izpildīti šā atbalsta piešķiršanas nosacījumi, kas noteikti Regulas Nr. 320/2006 5. panta 2. punktā. Šādas zināšanas, kā tas izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, var sniegt gan paziņojumi, ko šīs iestādes sniedz šim uzņēmumam pēc tam, kad tas ir

iesniedzis pārstrukturēšanas atbalsta pieteikumu, gan Komisijas publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saistībā ar vajadzīgo finansiālo resursu pieejamību pārstrukturēšanas fondos.

59 Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka saistības atteikties no kvotas stājas spēkā tikai dienā, kad tiek piešķirts pārstrukturēšanas atbalsts Regulas Nr. 968/2006 11. panta 1. punkta izpratnē, jo pretējā gadījumā tiktu apdraudēti Savienības likumdevēja, pieņemot Regulu Nr. 320/2006, noteiktie mērķi, kas atgādināti šā sprieduma 45. punktā.

60 Precīzāk, kā izriet tieši no pamata lietas faktiem, šāda interpretācija uzņēmumam, kurš uzņēmies saistības atteikties no kvotas un kurš ir drošs, ka saņems pārstrukturēšanas atbalstu apmaiņā pret šīm saistībām, ļautu turpināt ražot atbilstoši kvotai, no kuras tam ir jāatsakās, kas ir tiešā pretrunā attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķim samazināt nerentablas ražošanas jaudu Savienībā, ieviešot šādu atbalstu.

61 Līdz ar to uz piekto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamata lietā saistības atteikties no kvotas stājas spēkā datumā, kurā, ņemot vērā paziņoto vai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēto informāciju, uzņēmums, kas uzņemas šīs saistības, kā pienācīgi rūpīgs uzņēmums var uzzināt, ka kompetentās iestādes uzskata, ka šīs pašas regulas 5. panta 2. punktā noteiktie pārstrukturēšanas atbalsta saņemšanas nosacījumi ir izpildīti.

Par ceturtā jautājuma pirmo daļu un septīto jautājumu

62 Sava ceturtā jautājuma pirmajā daļā un septītajā jautājumā, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkts un 27. pants, kā arī Regulas Nr. 318/2006 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda ražošana kā pamata lietā — pieņemot, ka tā ir pretrunā saistībām atteikties no kvotas, — var būt pamats atbalsta atgūšanai, soda uzlikšanai un pārpalikuma maksājuma iekasēšanai, kas attiecīgi paredzēti šajās tiesību normās, un –apstiprinošas atbildes gadījumā — vai *non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā kumulatīva šo pasākumu piemērošana.

63 *Beneo-Orafti* apgalvo, ka attiecīgā ražošana pamata lietā nav tāda ražošana, kurai piemērojams pārpalikuma maksājums Regulas Nr. 318/2006 15. panta izpratnē, jo tā neesot kvalificējama kā ārpuskvotas ražošana. Katrā ziņā kumulatīva pasākumu, kas paredzēti Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā un 27. pantā, kā arī Regulas Nr. 318/2006 15. pantā, piemērošana esot pretrunā *non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principiem. Beļģijas valdības un Komisijas uzskati ir pretēji.

64 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkts un 27. pants ir piemērojami, ja saņēmējs neievēro vienu vai vairākas saistības saskaņā ar pārstrukturēšanas plānu, uzņēmuma plānu vai valsts pārstrukturēšanas programmu. Nav nekādu šaubu, ka tā tas ir, ja šis saņēmējs ražo cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu, neraugoties uz savām saistībām atteikties no kvotas. Šāda ražošana tātad var būt

pamats atbalsta atgūšanai Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkta izpratnē un soda uzlikšanai šīs pašas regulas 27. panta izpratnē, tomēr sodu atbilstoši minētās regulas 27. panta 3. punktam var uzlikt tikai tad, ja, ņemot vērā visus attiecīgās lietas apstākļus, neatbilstības gadījums var tikt kvalificēts kā tīšs vai uzskatīts par rupjas nolaidības rezultātu. Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai tā tas ir pamata lietā.

65 Turklāt šāda ražošana ir ārpuskvotas ražošana Regulas Nr. 318/2006 3. nodaļas izpratnē, kuras gadījumā, izņemot, ja ir izpildīti Regulas Nr. 967/2006 4. panta 1. punkta otrajā daļā precizētie nosacījumi, ir piemērojams pārpalikuma maksājums Regulas Nr. 318/2006 15. panta izpratnē.

66 Precīzāk, pirmkārt, to pašu iemeslu dēļ, kas norādīti šā sprieduma 42. un 43. punktā, "kvotas" jēdziens saistībā ar ārpuskvotas ražošanu Regulas Nr. 318/2006 3. nodaļas izpratnē ir jāinterpretē kā tāds, kas aptver arī pārejas posma kvotas.

67 Otrkārt, kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 102. punktā, ražošana ir ārpus kvotas ražošana, ja ražotājs ir pārsniedzis savu kvotu, viņam nekad nav bijis kvotas vai tas ir atteicies no kvotas. Saistībā ar pēdējo minēto gadījumu šo interpretāciju turklāt apstiprina Regulas Nr. 968/2006 3. pants, saskaņā ar kuru, sākot ar tirdzniecības gadu, par kuru saskaņā ar Regulas Nr. 320/2006 3. pantu paziņots par kvotas atteikumu, nekādu ražošanu nevar uzskatīt par ražošanu saskaņā ar šo kvotu.

68 Attiecībā uz jautājumu par to, vai princips *non bis in idem* nepieļauj kumulatīvu pasākumu, kas paredzēti Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā un 27. pantā, kā arī Regulas Nr. 318/2006 15. pantā, piemērošanu, ir jāatgādina, pirmkārt, ka šim principam ir veltīts tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants.

69 Otrkārt, ir jāatgādina, ka kontroles un sodīšanas par Savienības tiesību pārkāpumiem jomā Savienības likumdevējs, pieņemot Regulu Nr. 2988/95, ir noteicis virkni vispārēju principu un vispārīgi pieprasījis, lai visos nozaru noteikumos šie principi tiktu ievēroti (skat., it īpaši, 2008. gada 11. marta spriedumu lietā C-420/06 *Jager*, Krājums, I-1315. lpp., 61. punkts).

70 Atbalsta atgūšana Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkta izpratnē ir nelikumīgi iegūtā atbalsta Regulas Nr. 2988/95 4. panta 1. punkta izpratnē atņemšana. Tomēr, kā izriet no šīs regulas 4. panta 4. punkta, šāds pasākums nav sods, kuram — kā skaidri apstiprināts šīs pašas regulas preambulas desmitajā apsvērumā — varētu būt piemērojams princips *non bis in idem*.

71 Tas pats, kā to pamatoti apgalvo Beļģijas valdība un Komisija, attiecas uz pārpalikuma maksājumu Regulas Nr. 318/2006 15. panta izpratnē.

72 Konkrētāk, no Regulas Nr. 2988/95 5. panta 1. punkta izriet, ka administratīvie sodi var tikt piemēroti par tīšu pārkāpumu vai pārkāpumu nolaidības dēļ. Pārkāpums šīs pašas regulas 1. panta 2. punktā savukārt ir definēts būtībā kā Kopienas tiesību normas pārkāpums.

73 Tomēr tiesiskais regulējums ārpuskvotas ražošanas jomā un it īpaši Regulas Nr. 318/2006 3. nodaļa neļauj secināt, ka šāda ražošana būtu kvalificējama kā pārkāpums Regulas Nr. 2988/95 1. panta 2. punkta izpratnē. Protams, ir tiesa, ka pārpalikuma maksājums ir būtisks ekonomisks stimuls neražot ārpus kvotas. Tomēr

no minētā tiesiskā regulējuma neizriet, ka ārpuskvotas ražošana kā tāda būtu Savienības tiesību pārkāpums un tātad — pārkāpums, par kur varētu uzlikt sodu Regulas Nr. 2988/95 5. panta 2. punktā paredzētajos apstākļos.

74 Līdz ar to, tā kā tikai Regulas Nr. 968/2006 27. pantā paredzētais pasākums var tikt kvalificēts kā sods, princips *non bis in idem* nevar tikt piemērots tādai situācijai kā pamata lietā.

75 Ir jāatgādina, ka samērīguma princips, kas ir viens no vispārīgajiem Savienības tiesību principiem, prasa, lai Savienības iestāžu tiesību akti nepārsniegtu to, kas ir atbilstošs un vajadzīgs, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos mērķus, ievērojot, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem (skat., it īpaši, iepriekš minēto spriedumu lietā *Agrana Zucker*, 31. punkts).

76 Attiecībā uz šāda principa īstenošanas apstākļu tiesas kontroli, ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kāda ir piešķirta Kopienu likumdevējam kopējās lauksaimniecības politikas jomā, tikai acīmredzama šajā jomā īstenota pasākuma neatbilstība kompetentās iestādes izvirzītajam mērķim var ietekmēt šāda pasākuma likumīgumu (iepriekš minētais spriedums lietā *Agrana Zucker*, 32. punkts).

77 Tādējādi ir svarīgi zināt nevis, vai likumdevēja pieņemtais pasākums ir bijis vienīgais vai labākais, kādu vien varēja pieņemt, bet gan, vai šis pasākums nav bijis acīmredzami neatbilstošs (iepriekš minētais spriedums lietā *Agrana Zucker*, 33. punkts).

78 Tomēr, ņemot vērā nozīmīgumu, kādu Savienības likumdevējs ir piešķīris gan Regulai Nr. 318/2006, gan Regulai Nr. 320/2006 saistībā ar kvotu sistēmu ievērošanu, lai stabilizētu tirgus cukura nozarē, nevar konstatēt, ka iespēja, ko pieļāvis šis

pats likumdevējs, kumulatīvi piemērot Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā un 27. pantā, kā arī Regulas Nr. 318/2006 15. pantā paredzētos pasākumus būtu no viņa puses acīmredzami neatbilstošs pasākums, lai sasniegtu tā noteiktos mērķus.

79 Turklāt nelikumīga atbalsta atlīdzināšana saskaņā ar Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktu, ko papildina šīs pašas regulas 27. pantā paredzētais sods, vien nav tāda, kas pati par sevi noteikti ļaus novērst Regulas Nr. 318/2006 15. panta 1. punktā minēto, ar ārpuskvotas ražošanu, kas ir ražošana, pārkāpjot saistības atteikties no kvotas, radīto daudzumu uzkrāšanu. Kā izriet tostarp no šīs pēdējās minētās regulas 15. panta 2. punkta, novērst minēto uzkrāšanu ir konkrētais pārpalikuma maksājuma mērķis.

80 Visbeidzot ir jāatgādina, ka nediskriminācijas princips paredz, ka līdzīgās situācijās nedrīkst piemērot atšķirīgus noteikumus un atšķirīgās situācijās nedrīkst piemērot vienādus noteikumus, ja vien tāda pieeja nav objektīvi attaisnota (šajā ziņā skat. 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā C-133/09 *Uzonyi*, Krājums, I-8747. lpp., 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr Tiesai iesniegtajos lietas materiālos nav informācijas par situāciju, kas būtu iespējami līdzīga pamata lietas situācijai. Šie lietas materiāli tātad neļauj secināt, vai un — attiecīgajā gadījumā — kādos apstākļos nediskriminācijas princips varētu tikt piemērots šai lietai.

81 Tādējādi uz ceturtā jautājuma pirmo daļu un septīto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkts un 27. pants, kā arī Regulas Nr. 318/2006 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda ražošana kā pamata lietā — pieņemot, ka tā ir pretrunā saistībām atteikties no kvotas, — var būt pamats atbalsta atgūšanai, soda uzlikšanai un pārpalikuma maksājuma iekasēšanai, kas attiecīgi paredzēti šajās tiesību normās.

Saistībā ar Regulas Nr. 968/2006 27. panta 3. punktā paredzēto sodu iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai, ņemot vērā visus attiecīgās lietas apstākļus, neatbilstības gadījums var tikt kvalificēts kā tīšs vai rupjas nolaidības izraisīts. *Non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principi ir jāinterpretē tādējādi, ka kumulatīva šo pasākumu piemērošana tiem nav pretrunā.

Par ceturtā jautājuma otro daļu

82 Ar sava ceturtā jautājuma otro daļu, kas ir jāizvērtē kā pēdējā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, kā ir jāaprēķina Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā minētā atgūstamā atbalsta summa.

83 *Beneo-Orafti* apgalvo, ka šis aprēķins ir jāveic, ņemot vērā kritērijus, ko iesniedzējtiesa uzskaitījusi sava ceturtā jautājuma otrajā daļā, bet Beļģijas valdība uzskata, ka *BIRB* ir pareizi aprēķinājis atgūstamo summu, saņemto atbalsta summu par tonnu sareizinot ar *Beneo-Orafti* saražoto tonnu skaitu. Komisija apgalvo, ka ir iespējamas vairākas aprēķina metodes.

84 Ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkta noteikumiem, ja atbalsta saņēmējs nepilda kādu no saistībām vai vairākas saistības, kas noteiktas attiecīgi pārstrukturēšanas plānā, uzņēmējdarbības plānā vai valsts pārstrukturēšanas programmā, daļa piešķirtā atbalsta par attiecīgajām saistībām ir jāatlīdzina.

85 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka pamata lietā pārstrukturēšanas atbalsta saņemšana bija pakārtota divām saistībām, kas paredzētas Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, proti, atteikties no kvotas un daļēji nojaukt attiecīgo fabriku ražošanas iekārtas, un ka strīds pamata lietā ir tikai par šo pirmo minēto saistību.

86 Tā kā šādā lietā vienīgā "attiecīgā saistība" Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkta izpratnē ir saistība atteikties no kvotas, saskaņā ar šo pašu tiesību normu, ja izrādās, ka šī saistība faktiski nav izpildīta, var tikt atgūta tikai tā atbalsta daļa, kas ir saistīta ar šo saistību.

87 Attiecībā uz atbalsta sadalīšanu starp dažādajām attiecīgajām saistībām ir jākonstatē, ka attiecībā uz abām saistībām pamata lietā šī sadale izriet no dažādajām summām, ko Savienības likumdevējs noteicis Regulas Nr. 320/2006 3. panta 5. punktā. Tādējādi, lai arī apmaiņā pret abām šīs regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām saistībām atbilstoši minētās regulas 3. panta 5. punkta b) apakšpunkta pirmajam ievilkumam pārstrukturēšanas atbalsta summa par katru atteikto tonnu 2006./2007. tirdzniecības gadā ir EUR 547,50, atbilstoši šīs pašas regulas 3. panta 5. punkta c) apakšpunkta pirmajam ievilkumam šī pati summa, ja saistības atteikties no kvotas nav papildinātas ar saistībām daļēji nojaukt attiecīgās fabriku ražošanas iekārtas, ir EUR 255,50.

88 Līdz ar to, kā pamatoti apgalvo *Beneo-Orafti*, pieņemot, ka uzņēmums ievēro savas nojaukšanas saistības, bet neievēro saistības atteikties no kvotas, par atbalstu, ko tas nelikumīgi saņēmis, tādos apstākļos kā pamata lietā uzskata summu EUR 255,50 apmērā par tonnu, kas saražota, pārkāpjot šo pēdējo minēto saistību.

89 Turpretī attiecībā uz kritērijiem, uz kuriem sava ceturtā jautājuma a) līdz c) apakšpunktā atsaukusies iesniedzējtiesa, piemērojamajā tiesiskajā regulējumā, it īpaši Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā, nav norāžu, kas liktu uzskatīt, ka šie kritēriji ir atbilstoši saņemtā atbalsta atlīdzības aprēķinam.

90 Turklāt no pēdējās minētās tiesību normas izriet, ka atbalsta nelikumīgā rakstura apmērs tiek noteikts, ņemot vērā attiecīgo saistību, kas nav tikusi ievērota. Tomēr, tā kā no atbildes uz pirmo līdz trešo un sesto jautājumu izriet, ka saistības atteikties no kvotas nedalīti attiecas uz kvotām Regulas Nr. 318/2006 7. panta un pārejas posma kvotām Regulas Nr. 493/2006 9. panta izpratnē, nevar uzskatīt, ka atbalsts būtu mazāk nelikumīgs, ja uzņēmums tā, pārkāpjot minēto saistību, saražoto daudzumu kvalificētu kā tādu, kas ietilpst pārejas posma kvotās, nevis kvotās Regulas Nr. 318/2006 7. panta izpratnē.

91 Visbeidzot attiecībā uz samērīguma principu, uz kuru iesniedzējtiesa atsaucas sava ceturtā jautājuma otrajā daļā, nevar konstatēt, ka pārstrukturēšanas atbalsta atgūšanas pasākums, kura apmērs, kā paredzēts Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punktā, ir atkarīgs no attiecīgās saistības, kas nav tikusi ievērota, ir ar mērķi, ko, ieviešot šo atbalstu, noteicis Savienības likumdevējs un kas atgādināts šā sprieduma 45. punktā, acīmredzami nesamērīgs pasākums šā sprieduma 77. punktā minētās judikatūras izpratnē.

92 Tādējādi uz ceturtā jautājuma otro daļu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pieņemot, ka tādos apstākļos kā pamata lietā uzņēmums ir ievērojis savas saistības daļēji nojaukt attiecīgās fabriku ražošanas iekārtas, bet nav ievērojis savas saistības atteikties no kvotas, atgūstamā atbalsta summa ir

atbalsta daļa, kas atbilst saistībām, kuras nav tikušas ievērotas. Šī atbalsta daļa ir jānosaka, pamatojoties uz Regulas Nr. 320/2006 3. panta 5. punktā noteiktajām summām.

Par tiesāšanās izdevumiem

93 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertais termins "kvota" aptver arī pārejas posma kvotas Komisijas 2006. gada 27. marta Regulas (EK) Nr. 493/2006, ar ko paredz pārejas posma pasākumus cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas reformai un groza Regulu (EK) Nr. 1265/2001 un (EK) Nr. 314/2002, 9. panta izpratnē;**

2) **Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamata lietā saistības atteikties no uzņēmumam piešķirtās kvotas, ko tas piešķīris vienai vai vairākām savām fabrikām un kas minēta šajā tiesību normā, stājas spēkā datumā, kurā, ņemot vērā paziņoto**

vai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēto informāciju, uzņēmums, kas uzņemas šīs saistības, kā pienācīgi rūpīgs uzņēmums var uzzināt, ka kompetentās iestādes uzskata, ka šīs pašas regulas 5. panta 2. punktā noteiktie pārstrukturēšanas atbalsta saņemšanas nosacījumi ir izpildīti;

3) Komisijas 2006. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 968/2006, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006, 26. panta 1. punkts un 27. pants, kā arī Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda ražošana kā pamata lietā — pieņemot, ka tā ir pretrunā saistībām atteikties no uzņēmumam piešķirtās, Regulas Nr. 320/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās kvotas, kas piemērojama cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanai un ko šis uzņēmums piešķīris vienai vai vairākām savām fabrikām, — var būt pamats atbalsta atgūšanai, soda uzlikšanai un pārpalikuma maksājuma iekasēšanai, kas attiecīgi paredzēti šajās tiesību normās. Saistībā ar Regulas Nr. 968/2006 27. panta 3. punktā paredzēto sodu iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai, ņemot vērā visus attiecīgās lietas apstākļus, neatbilstības gadījums var tikt kvalificēts kā tīšs vai rupjas nolaidības izraisīts. *Non bis in idem*, samērīguma un nediskriminācijas principi ir jāinterpretē tādējādi, ka kumulatīva šo pasākumu piemērošana tiem nav pretrunā;

4) Regulas Nr. 968/2006 26. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pieņemot, ka tādos apstākļos kā pamata lietā uzņēmums ir ievērojis savas saistības daļēji nojaukt attiecīgās fabriku ražošanas iekārtas, bet nav ievērojis savas saistības atteikties no uzņēmumam piešķirtās, Regulas Nr. 320/2006 3. panta

1. punkta b) apakšpunktā minētās kvotas, kas piemērojama cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražošanai un ko šis uzņēmums piešķīris vienai vai vairākām savām fabrikām, atgūstamā atbalsta summa ir atbalsta daļa, kas atbilst saistībām, kas nav tikušas ievērotas. Šī atbalsta daļa ir jānosaka, pamatojoties uz Regulas Nr. 320/2006 3. panta 5. punktā noteiktajām summām.

[Paraksti]